Nr. 3. 1930.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 18 stycznia 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 8 listopada 1929 r.
o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej.

Na podstawie art. 11 i 119 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za zakłady naukowe wyższe w rozumieniu art. 1 ustawy o państwowej służbie cywilnej uważa się:

a) zakłady naukowe, objęte ustawą o szkołach akademickich z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494), tudzież te, na które w drodze późniejszych aktów ustawodawczych zostały rozciągnięte przepisy ustawy o szkołach akademickich, nadto szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Wyższa Szkoła Handlu Zagranicznego we Lwowie, Wolna Wszechnica Polska w Warszawie, Szkoła Nauk Politycznych w Warszawie, Wyższe Studjum Handlowe w Krakowie, Wyższa Szkoła Handlowa w Poznaniu, Trzyletnie Kursy Handlowe Żeńskie Siemiradzkiej, Szkoła Mechaniczno - Techniczna H. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie, obecnie Państwowa Szkoła Budowy maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Poznaniu, Państwowa Wyższa Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie, Państwowa Szkoła Ogrodnictwa w Poznaniu i Szkoła Morska w Tczewie;

b) naukowe zakłady teologiczne: w Przemyślu (rzymsko i grecko-katolicki), w Stanisławowie (grecko-katolicki), Tarnowie, XX. Misjonarzy w Krakowie i OO. Jezuitów w Lublinie dawniej w Krakowie; seminarja duchowne djecezjalne: we Lwowie (grecko - katolickie), Lublinie, Pelplinie, Płocku, Poznaniu i Włocławku;

c) wyższe uczelnie zagraniczne, których dyplomy i świadectwa z ukończenia w nich nauk uznane będą w przepisanym trybie (nostryfikowane) za równoważne z dyplomami i świadectwami szkół akademickich. Dyplomy i świadectwa uzyskane w szkołach wyższych poza obecnemi granicami Państwa Polskiego z wyjątkiem Rosji przed dniem 1 listopada 1918 r., a w szkołach wyższych w Rosji przed dniem 1 października 1917 r., nie wymagają nostryfikacji;

d) Wyższa Szkoła Wojenna w Warszawie, Wyższa Szkoła Intendentury w Warszawie, Ecole Supérieure de Guerre w Paryżu, Ecole Supérieure d'Intendance, względnie Stage d'Intendance w Paryżu, Ecole Navale w Brest.

§ 2. Za zakłady naukowe średnie, których ukończanie uprawnia do zajmowania stanowiska urzędniczego w II kategorji, uważa się:

a) państwowe i prywatne z prawami szkół

państwowych: ośmioklasowe szkoły średnie ogólnokształcące, siedmioklasowe szkoły realne na terenie b. zaboru austrjackiego, seminarja duchowne rzymsko-katolickie i prawosławne z wyjątkiem wyszczególnionych w ustępie b) § 1 niniejszego rozporządzenia, zakłady kształcenia nauczycieli; szkoły zawodowe, których kurs nauk trwa nie mniej, niż 3 lata i do których warunkiem przyjęcia jest ukończenie 7 klasowej szkoły powszechnej lub 3-ech klas szkoły średniej ogólnokształcącej, nadto Państwowa Szkoła Budownictwa, Mierniczo-Meljoracyjna w Poznaniu i Państwowa Szkoła Budownictwa w Lesznie.

§ 3. Te same uprawnienia daje ukończenie na terenie byłych monarchji austrjackiej i rosyjskiej do roku szkolnego 1918/19 włącznie, a na terenie b. państwa pruskiego do roku szkolnego 1919/20 włącznie państwowego i prywatnego z prawami szkół państwowych gimnazjum męskiego i żeńskiego 8-klasowego i 7 mioklasowego gimnazjum realnego, zreformowanego gimnazjum realnego, wyższej szkoły realnej i szkoły realnej 7-klasowej, seminarjum nauczycielskiego, szkoły handlowej siedmioklasowej, szkoły zawodowej średniej, seminarjum duchownego rzymsko-katolickiego i prawosławnego na terenie b. zaboru rosyjskiego, wreszcie prywatnej szkoły średniej ośmio lub siedmioklasowej, tych ostatnich pod warunkiem, że znajdowały się na terenie, wchodzącym obecnie w skład Państwa Polskiego; na terenie b. Królestwa Kongresowego do roku 1905 włącznie — prywatnego sześcioklasowego zakładu naukowego żeńskiego (t. zw. pensje); na tymże terenie do roku 1917 włącznie prywatnej siedmioklasowej szkoły średniej żeńskiej polskiej bez praw szkół państwowych, na terenie b. zaboru pruskiego — siedmioklasowego liceum żeńskiego i wyższego liceum żeńskiego, na terenie b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego sześcioklasowego liceum żeńskiego prywatnego z prawem publiczności, na terenie b. zaboru rosyjskiego korpusu kadetów, na terenie b. zaboru austrjackiego — szkoły kadeckiej.

§ 4. Za egzaminy wystarczające przy wykształceniu wyższem uważa się uzyskanie:

A. W odniesieniu do szkół krajowych:

a) przy studjach teologicznych:

dyplomu magistra teologji, absulatorjum z całkowitego (czteroletniego) kursu nauk na jednym z wydziałów teologicznych uniwersytetów, naukowych zakładach teologicznych lub w seminarjach duchownych, wyszczególnionych w ust. b) § 1 niniejszego rozporządzenia, a nadto na wydziałach teologicznych i prawa kanonicznego Uniwersytetu Lubelskiego;

b) przy studjach prawniczych:

1) świadectwa z trzech egzaminów rządowych: prawno-historycznego, sądowego i politycznego, złożonych przed jedną z komisyj egzaminacyjnych przy uniwersytetach, 2) świadectwa z egzaminu końcowego na wydziałach prawnych uniwersytetów, 3) dyplomu magistra praw w jednym z uniwersytetów, 4) dyplomu magistra ekonomji w Uniwersytecie Poznańskim, 5) świadectwa z końcowego egzaminu państwowego dla absolwentów nauk prawnych uniwersytetów obcych, otrzymanego na wydziale prawa i nauk politycznych Uniwersytetu Warszawskiego lub na wydziale prawa i nauk społecznych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, 6) dyplomu wydziału Nauk Politycznych i Społecznych Wolnej Wszechnicy Polskiej, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwo dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra, bądź też w Komisji z udziałem delegata Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, 7) dyplomu Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie, uzyskanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwa dojrzałości, po złożeniu egzaminu na podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra;

c) przy studjach lekarskich:

1) dyplomu lekarza w jednym z uniwersytetów, 2) dyplomu doktora wszechnauk lekarskich w jednym z uniwersytetów, 3) świadectwa z końcowego egzaminu lekarskiego, złożonego przed komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim przez absolwentów, pochodzących z ziem polskich b. cesarstwa niemieckiego, którzy studja lekarskie odbywali w uniwersytetach niemieckich, 4) świadectwa uzupełniajacego egzaminu lekarskiego, złożonego przed Komisją egzaminacyjną przy Uniwersytecie Warszawskim, 5) dyplomu lekarskiego zagranicą, uznanego w myśl rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 251);

d) przy studjach filozoficznych:

1) świadectwa egzaminu naukowego na nauczyciela szkół średnich, złożonego przed jedną z państwowych Komisyj egzaminacyjnych, 2) dyplomu magistra filozofji w jednym z uniwersytetów, 3) dyplomu doktora filozofji w jednym z uniwersytetów, 4) dyplomu ukończenia Wydziału Humanistycznego, Matematyczno-przyrodniczego lub Pedagogicznego Wolnej Wszechnicy Polskiej, uzy-

skanego przez słuchaczy rzeczywistych, posiadających świadectwa dojrzałości, po złożeniu egzaminu za podstawie przepisów, zatwierdzonych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Komisji, zatwierdzonej przez tegoż Ministra, bądź w Komisji z udziałem delegatów Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, 5) dyplomu Wydziału Nauk humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, uzyskanego po zdaniu egzaminu przed Komisją egzaminacyjną przy wydziale, w składzie, zatwierdzonym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

e) przy studjach technicznych:

1) dyplomu inżyniera: dróg i mostów, hydrotechnika, mechanika, chemika, architekta w Politechnice Warszawskiej lub Lwowskiej, 2) dyplomu inżyniera elektryka, inżyniera geodety w Politechnice Warszawskiej, 3) dyplomu inżyniera elektrotechnika, inżyniera mierniczego lub inżyniera meljoracyjnego w Politechnice Lwowskiej, 4) świadectwa ukończenia Szkoły Mechaniczno-Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda oraz świadectwo ukończenia z tytułem technolog mechanik lub technolog elektryk przy studjach w Państwowej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie oraz w Państwowej Szkole Budowy Maszyn w Poznaniu;

f) przy studjach artystycznych:

w Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie i Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie dyplomu lub świadectwa odpowiedniej uczelni;

g) przy studjach górniczych i hutniczych:

dyplomu inżyniera hutnika lub górnika w Akademji Górniczej w Krakowie;

h) przy studjach rolniczych: leśnych i ogrodniczych:

1) świadectwa ukończenia czteroletniego kursu nauk, bądź dyplomu inżyniera rolnika, uzyskanego na Studjum rolniczem, względnie na Wydziale rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, 2) dyplomu inżyniera rolnika, bądź inżyniera leśnika w Politechnice Lwowskiej, 3) dyplomu inżyniera: rolnika, leśnika lub ogrodnika w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, 4) dyplomu inżyniera rolnika lub leśnika na Wydziale Rolniczo-Leśnym Uniwersytetu Poznańskiego, 5) świadectwa złożenia egzaminu głównego w Państwowej Wyższej Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie, oraz w Państwowej Szkole Ogrodnictwa w Poznaniu;

i) przy studjach weterynaryjnych:

dyplomu lekarza weterynarji w Akademji Weterynaryjnaj we Lwowie, na Wydziale Weterynaryjnym Uniwersytetu Warszawskiego;

j) przy studjach handlowych:

dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Warszawie, dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego we Lwowie, dyplomu ukończenia Wyższego Studjum Handlowego w Krakowie, dyplomu ukończenia Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu, dyplomu Trzyletnich Kursów Handlowych Żeńskich Siemiradzkiej z datą od 1911 do 1919 r.;

k) przy studjach farmaceutycznych:

matury gimnazjalnej i dyplomu magistra farmacji;

l) przy studjach dentystycznych:

matury gimnazjalnej i dyplomu lekarza-dentysty w Państwowym Instytucie Dentystycznym w Warszawie;

m) przy studjach morskich:

świadectwa ukończenia Szkoły Morskiej w Tczewie.

B. W odniesieniu do szkół zagranicznych:

dowodów ukończenia studjów, wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 183) w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych, oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu, z tem, że przy dyplomach belgijskich nie wymaga się potwierdzenia stopnia państwowego przez Commission d'entérinement.

§ 5. Za dowód wykształcenia wyższego uważa się również uzyskanie świadectwa, względnie dyplomu, odpowiadającego warunkom, wyszczególnionym w ustawie z dnia 21 września 1922 roku w przedmiocie tytułu inżyniera (Dz. Ust. R. P. Nr. 90, poz. 823), tudzież świadectw i dyplomów, wymienionych w art. 5, ustępy a), c), d), e), f), k) ustawy, dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych w brzmieniu załącznika do rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 864).

Ponadto za posiadających wystarczające egzaminy, wymagane do osiągnięcia stanowiska I kategorji w państwowej służbie cywilnej uważa się tych z pośród czynnych w chwili wydania niniejszego rozporządzenia funkcjonarjuszów, którzy na mocy ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 329 — 435) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.

(Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 521) i z dnia 27 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 183) pobierali dodatki za studja wyższe, względnie na podstawie ustępu końcowego art. 100 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 116, poz. 924) uzyskali wyższy szczebel uposażenia.

§ 6. Za świadectwa, wystarczające przy wykształceniu średniem, uważa się uzyskanie: a) świadectwa dojrzałości (gimnazjum, seminarjum nauczycielskie, wyższe liceum żeńskie i 6 kl. liceum żeńskie), z) świadectwa ukończenia całkowitego kursu nauk (korpusy i szkoły kadeckie 7 kl. — rosyjskie gimnazja żeńskie, szkoły realne, handlowe i licea żeńskie; seminarja duchowne, średnie szkoły zawodowe); c) dyplomu nauczyciela szkół powszechnych; d) świadectwa egzaminu na mierniczego I klasy, uzyskanego po złożeniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; e) tytułu mierniczego II klasy, uzyskanego na mocy ustępu 3 art. 25 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 46, poz. 454).

§ 7. Za wykształcenie, wystarczające do osiągnięcia stanowiska III kategorji w państwowej służbie cywilnej, uważa się ukończenie 7-klasowej szkoły powszechnej lub 3 klas szkoły średniej ogólno-kształcącej lub conajmniej 3-letniej szkoły zawodowej, do której warunkiem przyjęcia jest ukończenie nie mniej, niż 4 oddziałów szkoły powszechnej.

§ 8. W wypadkach wątpliwych, nie objętych postanowieniem poprzednich paragrafów rozporządzenia niniejszego, decyduje, jakiemu poziomowi wykształcenia (wyższe, średnie) odpowiada przedstawiony dowód z ukończenia szkoły lub złożenia egzaminów w kraju lub zagranicą, Rada Ministrów na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26-go czerwca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 629), z dnia 23 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 710), z dnia 17 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 836), oraz z dnia 14 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 421).

Prezes Rady Ministrów:
(—) Świtalski.
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.
Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.
Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.
Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Car.
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) S. Czerwiński.
Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.
Minister Komunikacji:
(—) Kühn.
Minister Robót Publicznych:
(—) Moraczewski.
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) A. Prystor.
Minister Reform Rolnych:
(—) Witold Staniewicz.
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 10 z dnia 14. I. 1930 r.

DYREKCJA POLICJI
w Katowicach.
L. P. I. 3447/3.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE.

Na zasadzie § 143 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 roku (Zbiór ustaw str. 195) § 56 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. oraz pkt. 1 ustawy z dnia 14 marca 1923 r. o Dyrekcjach Policji (Dz. U. Śl. Nr. 15 poz. 67) Dyrekcja Policji w Katowicach po porozumieniu się z Magistratem m. Katowic znosi treść §-fu 3-go Rozporządzenia policyjnego z dnia 20 stycznia 1929 r. w sprawie ruchu ulicznego tak kołowego jak i pieszego na terenie m. Katowic i ustanawia nowe brzmienie tegoż paragrafu jak następuje:

§ 3.

Ruch kołowy w naprowadzonych jako też nienaprowadzonych częściach miasta regulują mię-

dzynarodowe znaki orjentacyjne oraz tablice umieszczone przy szkołach, szpitalach i t. podobnych instytucjach i gmachach publicznych, wskazujące dozwolony kierunek wzgl. szybkość jazdy oraz poszczególne jezdnie, na których postój wzgl. przejazd wozem wszelkiego rodzaju jest wzbroniony.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego lub Powiatu Katowickiego.

Katowice, dnia 9 grudnia 1929 r.

Dyrektor Policji:
w z.
(—) Gebhardt.

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 7 stycznia 1930 r.
wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 97), na wniosek zarządu głównego funduszu bezrobocia zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 28 lutego 1930 r. włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

10. w Województwie Śląskiem—w m. Katowicach, w m. Królewskiej Hucie, w pow. Katowickim, w pow. Świętochłowickim, w pow. Pszczyńskim, w pow. Tarnogórskim, w pow. Lublinieckim, w pow. Rybnickim, w m. Bielsku, w pow. Bielskim i w pow. Cieszyńskim;

§ 2.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. S. Hubicki.
Podsekretarz Stanu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 11 z dnia 15. I. 1930 r.

Obwieszczenia urzędowe.

STAROSTWO KATOWICE d. 3. I. 1930 r.
L. dz. G. 3781|4.

Dot. budowa fabryki emulsji smołowych i bitumicznych w Małej-Dąbrówce.

OBWIESZCZENIE

Firma „Zamułka" w Katowicach, stawiła wniosek o udzielenie konsensu na budowę fabryki emulsji smołowych i bitumicznych w Małej Dąbrówce.

W myśl par. 25 ordynacji przemysłowej i przepisów wykonawczych z dnia 1 maja 1904 roku wyżej wymienionej ordynacji, podaję powyższe do publicznej wiadomości z tem, że ewentualne sprzeciwy należy wnosić do tut Starostwa wzgl. Urzędu Okręgowego w Małej-Dąbrówce, ustnie do protokołu lub pisemnie w dwóch wygotowaniach w czasie 14 dniowym licząc od dnia ukazania się obwieszczenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Katowickiego.

Sprzeciwy wniesione po terminie wyżej wyznaczonym uwzględniane nie będą.

Starosta
w z.
(—) Richter.

STAROSTWO KATOWICE d. 11. I. 1930 r.
L. dz. G. 222.

OBWIESZCZENIE

Starostwo w Pszczynie pismem z dnia 7 stycznia 1930 r. L. dz. G—13 zawiadamia, że w miejscowości Zawiść — gmina Tychy stwierdzono w jednym wypadku wściekliznę u psa nieznanego pochodzenia.

Starostwo w Rabniku pismem z dnia 8. stycznia 1930 r. L. dz. P. — 267/167 zawiadamia, że stwierdzoną swego czasu w Osinach-Średnich zarazę pomoru świń uznano za wygasłą.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE d. 15. I. 1930 r.
L. G. — 6/11.

W Y K A Z

osób, które w roku 1929 otrzymały w Starostwie Katowickiem karty myśliwskie.

123) Król Szczepan, właściciel młyna, Mała-Dąbrówka,

124) Plankemann Paweł, dyrektor Maszyn, Wełnowiec,
125) Sokołowski Stefan, Wełnowiec,
126) Herde Franciszek, aptekarz, Siemianowice,
127) Urbanek Karol, inwalida, Brzezinka,
128) Dudek Paweł, ks. radca, Janów,
129) Sznapka Robert, nacz. dyr. kop. Siemianowice,
130) Kokot Paweł, restaurator, Szopienice,
131) Muc Wiktor, restaurator, Szopienice,
132) Birnbaum Ernest, insp. dworu, Brzezinka,
133) Wojaczek Jan, budowniczy, Bielszowice,
134) Merta Józef, murarz, Szopienice,
135) Nowara Maksymiljan, restaurator, Pawłów,
136) Krzak Wojciech, woźnica, Szopienice,

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE d. 15. I. 1930 r.
L. G. 328.

Dotyczy: Giesche S-ka Akc. konsens na budowę rynny odpływowej dla kwasu na hucie Bernardi.

OBWIESZCZENIE

Giesche Sp. Akc. w Katowicach stawiła wniosek na udzielenie konsensu na budowę rynny odpływowej dla kwasu na hucie Bernardi w Roździeniu.

W myśl §-u 25-go ordynacji przemysłowej i przepisów wykonawczych z dnia 1-go maja 1904 roku wyżej wymienionej ordynacji, podaję powyższe do publicznej wiadomości z tem, że ewentualne sprzeciwy należy wnosić do tut. Starostwa względnie Urzędu Okręgowego w Roździeniu, ustnie do protokołu, lub pisemnie, w czasie 14 dniowym licząc od dnia ukazania się obwieszczenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Katowickiego.

Pisemne sprzeciwy należy wnosić w dwóch wygotowaniach. Plany, rysunki i spisy dotyczące budowy leżą do wglądu publicznego w Urzędzie Okręgowym w Roździeniu.

Sprzeciwy wniesione po terminie wyżej wyznaczonym uwzględnione nie będą.

Starosta
w z.
(—) Richter.

Komunikaty.

Zaległy udział samorządów w podatku dochodowym za rok 1925.

Na posiedzeniu komisji budżetowej Sejmu w dn. 2 stycznia b. r. pos. Czapiński interpelował Ministra Skarbu w sprawie wypłaty przez Skarb Państwa samorządom zaległego udziału w podatku dochodowym za rok 1925. Zaległości z tego tytułu wynoszą około 7 miljonów złotych. Minister Matuszewski odpowiedział, że Rząd stoi na stanowisku rychłej wypłaty owych zaległości i że w najbliższym czasie wniesie do Sejmu ustawę o kredyt dodatkowy dla Skarbu Państwa na ten cel.

(Przedruk z tygodnika „Samorząd" Nr. 2 z dnia 12. I. 1930 r.)

OGŁOSZENIA.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.